

СЕКЦІЯ 4. Оперативно-розшукова діяльність

Припинення оперативними підрозділами злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми

Александровський А.В., курсант факультету підготовки фахівців для спеціальних підрозділів НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук *Злагода О.В.*

Ефективне виявлення та припинення фактів торгівлі людьми вимагає від оперативного працівника знання і розуміння міжнародної та національної нормативної бази.

Торгівлю людьми можна визначити по різному. Так, Рада Європи дала таке визначення: «торгівля людьми – незаконний акт, що здійснюється особою, яка спрямовано чи не спрямовано схиляє громадянина третьої країни виїхати в другу країну, шляхом використання обману чи іншої форми насильства або ж шляхом зловживання залежним становищем цього громадянина чи своїм адміністративним статусом».

Торгівля людьми – це здійснення незаконної угоди, об'єктом якої є людина, а так само вербування, переміщення, переховування, передача або одержання людини, вчинені з метою експлуатації, у тому числі сексуальної, з використанням обману, шахрайства, шантажу, уразливого стану людини [1]. Ця діяльність є найшвидше зростаючою кримінальною діяльністю у світі і пов'язана з незаконною торгівлею зброєю, як другою за величиною після торгівлі наркотиками.

За неофіційними даними в світі близько 4 млн. осіб щороку переправляються через кордони держав для використання в підневільній праці. В сучасну работоргівлю втягуються навіть держави, які уникнули рабовласницького періоду у своїй історії. Якщо протягом XIX ст. з Азії і Африки було вивезено 12 млн. рабів, то упродовж останніх років лише азійських дівчат та жінок до Європи з метою експлуатації в підневільній праці було переправлено 13 млн [2, с.83].

Для України торгівля людьми в її сучасному розумінні постала наприкінці XX ст., зокрема після розпаду СРСР. Сукупність соціально-економічних умов, специфіка географічного положення та справжній «хаос» на українських кордонах призвели до того, що Україна перетворилася в країну-донора та країну транзит «живого товару». Особливо загрозливих форм набула торгівля жінками та дітьми.

Міжнародна конвенція про боротьбу з торгівлею жінками та дітьми від 30 вересня 1921 року містила зобов'язання держав щодо розробки законопроектів, які б встановлювали кримінальну відповідальність осіб, які втягують жінок у проституцію та займаються торгівлею жінками та

дітьми. У цьому документі вперше була виділена відповідальність не лише за звітництво для занять проституцією, але і за власне торгівлю жінками та дітьми [3].

Першим самостійним міжнародно-правовим документом, що містить норми про торгівлю дітьми, стала Женевська декларація прав дитини, прийнята Лігою Націй у 1924 році. Ці норми стосувалися боротьби з торгівлею людьми та закабаленням їх в неписані праці.

В Україні кримінально-правова боротьба з незаконним вивозом та експлуатацією за кордон жінок передбачає кримінальну відповідальність за складами злочинів, передбачених ст. 146, 149, 154, 302, 303, 331, 332 КК України [4].

Управління боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми ГУМВС України в місті Києві належить до кримінальної міліції та, відповідно до законодавства України, забезпечує реалізацію державної політики у сфері протидії торгівлі людьми, попередження, виявлення та припинення кримінальних правопорушень, пов'язаних з нелегальною міграцією, а також правопорушень у сфері суспільної моралі.

Основні завдання УБЗПТЛ:

1. Попередження, виявлення та припинення кримінальних правопорушень, пов'язаних з торгівлею людьми, з нелегальною міграцією, а також правопорушень у сфері суспільної моралі.

2. Аналіз ефективності заходів боротьби з кримінальними правопорушеннями, пов'язаними з торгівлею людьми, з нелегальною міграцією, а також правопорушеннями у сфері суспільної моралі.

3. Виявлення причин і умов, які сприяють учиненню кримінальних правопорушень, пов'язаних з торгівлею людьми, з нелегальною міграцією, а також правопорушень у сфері суспільної моралі, ужиття заходів щодо їх усунення.

Основними причинами виникнення злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми є нестабільність в економічній і соціальних сферах, недостатня правова захищеність громадян і безробіття.

Отже, для припинення оперативними підрозділами злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми, доцільно:

кадрове зміцнення відповідних підрозділів ОВС України;

удосконалення міжнародного співробітництва з питань торгівлі людьми, а саме обміну інформацією щодо суб'єктів транскордонної торгівлі людьми, методик розкриття і розслідування цих злочинів.

І, насамкінець, зазначимо, що практика виявлення фактів торгівлі людьми, доводить, що не бажано залишати жертв експлуатації віч-на-віч із власними переживаннями, поки не затримують злочинців.

Список використаних джерел:

1. Закон України Про протидію торгівлі людьми від 20 вересня 2011 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР), № 1697-VII від 14.10.2014, ВВР, 2015, № 2-3, ст.12 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua>

2. Виявлення та припинення торгівлі людьми: Навчально-практичний посібник / Кол. авт.: Охтирська Н.М. та ін. – К.: Конус-Ю, 2009, - 212с.

3. Женевська декларація прав дитини, прийнята Лігою Націй у 1924 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.chl.kiev.ua/default.aspx?id=331>

4. Кримінальний кодекс України від 1 квітня 2001 року // № 218-VIII від 02.03.2015, ВВР, 2015, № 17, ст.122 [Електронний ресурс]. Режим доступу: zakon2.rada.gov.ua

5. Манина Е.І. Организация и тактика выявления, раскрытия и расследования преступлений, связанных с торговлей людьми: Лекция.- Домоделово: ВПКС МВС России, 2009.- 63с.

Оцінка результатів експериментального дослідження атипової холодної зброї та формулювання висновку

Голоколосова А.С., науковий співробітник відділу організації науково-дослідної роботи НАВС

Оцінка результатів експериментального дослідження атипової холодної зброї і формулювання висновку є заключним етапом при проведенні криміналістичного дослідження холодної зброї.

На цьому етапі проводиться:

підсумовування результатів експериментального дослідження кожного виду;

порівняння отриманих при дослідженні характеристик та параметрів досліджуваних об'єктів з встановленими методикою вимогами;

формулювання висновку (висновків) про групову належність досліджуваного предмету (пристрою).

Оформлення результатів досліджень.

Результати досліджень оформлюються висновком встановленої форми.

Перевірка зовнішнього вигляду предметів (пристроїв) проводиться візуально як неозброєним оком, так і за допомогою мікроскопів типу МБС та його аналогів. Встановлення належності предмета (пристрою) до певного класу, виду та типу предметів (пристроїв) проводиться шляхом їх порівняння із наявними зразками або зображеннями зразків з їх описом.

Визначення основних розмірних параметрів предметів (пристроїв), глибини експериментальних пошкоджень проводиться гостованим вимірювальним інструментом (наприклад, металевою вимірювальною лінійкою ГОСТ 427-75, штангенциркулем типу ШЦ-І ГОСТ 166-89, та ін.), які забезпечують потрібну точність вимірювання лінійних розмірів.

Визначення зусилля натягу тятиви луку чи арбалету а також зусилля під час випробування ножів на міцність проводиться за допомогою динамометрів загального призначення, які перевірені у відповідності до ГОСТ 13782-68. Деформації клинків під час випробування ножів на міцність проводиться за допомогою індикаторів типу ІЧ 25 кл. І ГОСТ 577-68 з ціною поділки 0,01мм або штангенциркулем типу ШЦ-І ГОСТ 166-89. Визначення твердості уражаючих елементів (клинків та ін.)